

Jeg kan kun finde ét svar på det hvorfor, og det er, at Dansk Folkeparti vi være sikre på, at det bliver, som de vil have det. Regeringen må så tage kritikken for sin følgagtighed.

Det Radikale Venstre har stor interesse i forskning i den kolde krig, vi har en stor interesse i, at de bedste miljøer varetager den forskning, og derfor synes vi, man skal bruge de systemer, der har været enighed om at skabe, i stedet for at opfinde sine egne procedurer for at være sikker på, at resultatet bliver, som man vil have det.

Formanden:

Tak til fru Margrethe Vestager. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Det har været en spændende debat, selv om den er præget af, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti mener, at vi diskuterer det forkerte, fordi vi bliver ved med at interessere os for procedurer og vi bliver ved med at interessere os for placeringen af det her center.

Men når det er en lille smule interessant at beskæftige sig med placeringen af centeret, er det jo, fordi det er helt usædvanligt, at de, der får tildelt et center, i første omgang reagerer med at sige: Hvad skal vi med det? Som f.eks. Michael Clemmensen sagde til Information den 2. februar i år:

»Vi har intet med det at gøre. Vi har ingen ekspertise inden for det, centeret skal forske i, og derfor har vi ikke grundlag for at forstå beslutningen. Vi kan ikke se, at Forsvarsakademiet spiller nogen som helst rolle i den her sag.«

Og så fortsatte han med at sige:

»Vi forsker i militærhistorie, og vi har ikke til hensigt at udbrede vores forskningsfelt. Kulturdebatter og indre trussel er der så mange på landets universiteter, der er gode til. Det er ikke vores bord ...«

Når det bliver sagt, bliver man selvfølgelig interesseret i at høre, om der findes nogle gode argumenter for placeringen, nogle gode argumenter, som Michael Clemmensen bare ikke var bekendt med. Det er der ikke noget der tyder på. For det er jo rigtigt, at Forsvarsakademiet efter at have fået besked fra forsvarsministeren siger, at den opgave kan man godt løfte. Det dokumenter jo for så vidt også, at Forsvarsakademiets uafhængighed måske ikke er så stor.

Vi kunne så have forventet, at der i den her debat var kommet nogle gode argumenter for,

hvorfor man har placeret det, som man har. De, der har fulgt den her debat, vil kunne svare på spørgsmålet, om vi har fået de argumenter.

I virkeligheden var det tætteste, vi kom, vel hr. Langballes påpegnings af, at det sådan var lidt tilfældigt – man fik indtryk af, at det var foregået under kortspil i en af pauserne i forhandlingerne – eller måske hr. Per Ørum Jørgensens bemærkning om, at det var klogt, fordi Forsvarsakademiet trængte til at få løftet sit forskningsmæssige potentiale.

Men det er klart, at når noget er åbenlyst ubegribeligt og de, der har gennemført det, ikke er i stand til at komme med fornuftige argumenter for det, så bliver man selvfølgelig nødt til at se, om man kan finde andre forklaringer. Det kan godt være, det skyldes mistillid til regeringen og Dansk Folkeparti, at vi leder efter andre forklaringer, men det kunne jo også være udtryk for tillid til, at man dog ikke handler fuldstændig i blinde.

Kl. 14.50

Der vil jeg så bare sige, at man selvfølgelig kunne se på hr. Jesper Langballes motiv for at få gennemført den her undersøgelse. Jeg vil gerne sige, at jeg faktisk deler hr. Jesper Langballes interesse i, at der bliver lavet grundige undersøgelser af den kolde krig. Jeg mener, vi kan lære meget af, hvad der skete under den kolde krig. F.eks. kunne det være vældig interessant at få belyst i langt større udstrækning, hvad der fik pæne borgerlige mennesker til at støtte en hvilken som helst diktator i den tredje verden og andre steder, hvis vedkommende bare var anti-kommunist. Det ligger så ikke lige for i den her undersøgelse, for der har man jo meget præcist beskrevet, hvis indflydelse på den danske debat man vil have undersøgt.

Men jeg vil nu alligevel sige, at selv om det kan være fristende at give Dansk Folkeparti æren/ansvaret/skylden for den her fadæse, så tror jeg såmænd, at en af forklaringerne også skal findes hos statsministeren, for statsministeren har jo aldrig lagt skjul på, at han syntes, at den her DIIS-undersøgelse var uacceptabel. Han var langtfra tilfreds, og han var slet, slet ikke enig i dens konklusioner, og så er det nok sådan med statsministeren, at når han ikke får ret, når rapporter måske viser, at det, der er at komme efter, ikke var det, han havde ønsket, men det modsatte, ja, så er det klogt at lave flere undersøgelser, hvorimod statsministerens interesse i at lave undersøgelser er meget lille, når det